

ילום: מיכאל שטינדל

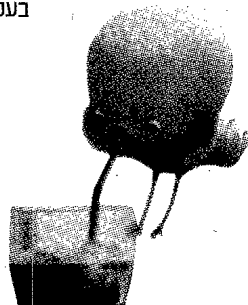
תורה

תורת

מדלגים על ט' באב ישר לט"ז? כתבו לנו

tarbut@yedtik.co.il

מה שותה ציפור? בעמ' 56

■ **אני: שולי שטראוס, מעצב תעשייתי ומורה לעיצוב במכון הטכנולוגי בחולון ובמכון אבני. נשוי לציירת יעל גורן שטראוס ואב לתאומים מודל 2007. אני אוהב עיצוב ולעצב. יש לי נטייה להמציא פרויקטים גדולים ומורכבים ולפענח אותם בראשי עד הפרטים הקטנים. כשהפרויקט מגיע לסופו המוצלח והרמיזי, אני עובר לפרויקט הבא. לעיתים אני מנהל כך כמה פרויקטים במקביל. בזמני הלא פנוי אני משתדל לתרגל מדיטציית ויפאסנה.**

■ **השבוע: תוצג בחלון האמנות של נגה היקרה ברחוב רוחמה 7 ביפו תערוכה שלי שנקראת "ריצת משוכות". בתערוכה, שאוצרת מורן שוב, אני מציג כרוזה שבאה לבטא את הדיסוננס בין רוח האחוזה האולימפית לבין זכויות האדם כפי שהן באות לידי ביטוי בסין. אפשר לומר שזו הזדהות עם הסינים וגם מחאה נגד סין. המסד האופרטיבי שאני מציע הוא הימנעות מצפייה בטקס הפתיחה האולימפי (למרות ובגלל תרגילי הסדר שיגרמו לשפם של הרס"ר מהטקס בהר הרצל לרעידות לא רצוניות).**

■ **תל אביב: אני מרגיש יותר ירושלמי שחי באקס טריטוריה השבירה של שכונת נגה ומשתמש בשירותי הערים הסמוכות תל אביב ויפו. נגה מזכירה לי את שכונת ימין משה בירושלים – עם לילה נסגרים השערים ומי שנשאר בחוץ נתון לחסדי חיות הטרף והשודדים. הסמיכות לים היא אושר ונחמה. תל אביב היא המרכז הבלתי מעורער של התרבות העכשווית בישראל. זה מרגיש קצת מלכודת, בארץ שבה מרחק שעת נסיעה מהעיר נחשב לרחוק מדי.**

■ **קפה: בוך נח'לה חזק בלי סוכר על המדרכה מול הבית, או תה צמחים אצל פוית בקפה פוריה בנגה.**
■ **תל אביבים גדולים ממני: מורי ורבי המעצב יעקב קאופמן, שהוא כל כך תל אביבי, עד שכסיפרתי לו שאני מתגעגע לטבע הוא הציע לי לגור ליד פארק הירקון; תליין עבורות האמנות אייל ראובני, שבהיפגשנו אני נאלץ להטות את ראשי חזק אחורה; אדם ברוך ז"ל, שפייאר בנוכחותו את השכונה, האמנית סיגלית לנדאו ששיגעונה עושה לי חשק להשתגע ובעלי המלאכה הזעירים בדרום העיר, זן מופלא על סף הכחדה.**